

F. L. VĚK.

Obraz z dob našeho národního probuzení.

NAPISAL ALOIS JIRÁSEK.

Byl muž ani ne padesátiletý, slabiny, a to dosti povážlivé. S nevyšoké postavy, suchý, vysokého lýtého čela, tváře výrazné. Na ní sobě každý hned z daleka všímal nosu dosti velikého, ale táhlého a pěkně zahnutého. Kdo však na učného exjevzovitu blíže pohledl, toho upoutaly jeho veliké, tmavé, zapadlé oči, v nichž zářily bystrý duch, nelibná vlídnost i přímot.

a hrozny husita, a dobře Allegoria učeného Floriana Hammer. Qualis poeta fuit, qualis tunc trampota clero! Dum ferus ad tectum chodivával Žižka procházek, Chasqueo per cappas vytahábat z klásteru mnichos, atque cepis zbitos crudeliter ense necabat.

Ano, ano, je to pravda. Ale to bylo před třemi sty lety! A co se děje dnes, pravím dnes, kde je samá filosofie, Aufklärung! Ale ne, to není aufgeklaertes Jahrhundert, to je schmachvolles!

Věk nevěděl ani, jak se dostal do lavice. Hleděl před sebe do expikl a pozvedl teprve až pak oči svých, když tabule zase zvučela úhozy, křída se třísčila a kolem lítala; někdo počítal, ale ne profesor, nýbrž jeden z posluchačů, a to tak šepně, bystře a mrštěně, že profesor nebylo třeba ani slovem do toho promluvit.

Věk obrátil se ku posluchačům řekl po česku: "Právě si vzpomínám. Víte-li, moji miláčkové, kolikátého dne je?" "Jedenáctého!" ozvalo se mnoho hlasů.

"Ano, jedenáctého dne měsíce října, t. j. 5. Idus Octobr. A co bylo před třemi sty šedesáti a třemi roky, víte-li? Co se stalo dne jedenáctého měsíce října L. P. 1424?"

Všude, ticho. Filosofové hleděli na sebe, hleděli na profesora, někteří se usmívali, ale žádný se neháslil. Až tu,hle, vstává jeden, mladý, štíhlý panáček, ah, zrovna ten, jenž prve tak bídně počítal!

ani budoucím! Professor Stanislav Vydra u ehlvečen nadšením a láskou k své feči mateřské umkl. Tvář jeho byla vyjasněna, jako ozáféna. (Pokračování.)

Uvolnil citům svým a viděl, že našel příznivého sluchu. Mladí filosofové byli jako péna, pozorné, pobožně poslouchající. Na nejedené tváři bylo znáti účinek slov profesorových a odlesk jeho vrouchého cítu.

Uklonil se zlehka a sestupoval s podla. Velký dojem jeho slov zračil se v netivním tichu, způsobeném pohnutými city, jež neměly hned ve slovech průchodu.

Professor poslouchal s ušatenstvím a nic se nemračil. Pak zaklepal studentovi na rameno a dobratvře řekl, že se dá všechno spravít a dohonit, i dodal: "Ale korepetičky, korepetičky! Tam to spravíme. A půjžím vám také české knihy. Jen přijďte kdykoliv a vdučky upřimně a bez ostychu. A kdybyste i jinak něčeho potřeboval, tu přijďte také. S radostí vám poslužím, budu-li s to. Jen přijďte, máj milý."

něj myslil a na jeho řeč, a Paula se mu ani jednou nemihla na mysl. (Pokračování.)

Do zápasu. Málo lidí jest tak šťastných, by po celý život svůj nebyli alespoň někdy nucenými zápasiti o svou existenci, o svou výživu. Z těch opět jest jich pramálo, kteří nikdy nemusí zápasiti o své zdraví. Jsme tedy nucenými, bychom stále byli připravěni k zápasu, jest na blízku, že měli bychom udržeti tělo své zdravým a silným a mysl svou svěží a odvážnou.

Uklonil se zlehka a sestupoval s podla. Velký dojem jeho slov zračil se v netivním tichu, způsobeném pohnutými city, jež neměly hned ve slovech průchodu.

Věk pověděl o četbě v klášteře, o Hájkově kronice, která se mu našel obvyčej líbila a kterou přečetl za svého pobytu v klášteře třikrát, a nyní že také čte Historický kalendář Veleslavinův, který mu zapůjčil pan doktor Thám.

Dr. J. F. Schefflik, OČNÍM, UŠNÍM, NOSNÍM A HRDELNÍM NEDUHŮM.

Dr. F. J. PETR, český LÉKAŘ A OPERÁTEŘ

S.A. BERÁNEK OMAHA NEB.

Vlastněte farmu v Banner mlékařském kraji severního Wisconsinu.

Frank Svoboda, umělecký závod POMNÍKOVÝ

DR. JAMES W. NOVÁK, český zubní lékař.

WILLOW SPRINGS DISTILLERY. GOLDEN SHEAF PURE WHISKEY